

vante myndigheder, når fortrolige oplysninger, der hidrører fra myndigheder i et andet medlemsland, ønskes videregivet til de særlige danske institutioner m.v., som ikke direkte er omtalt i direktivteksten, dvs. Rigsrevisionen, Folketingets Ombudsmand og Folketingets stående udvalg.

Spørgsmålet har været undergivet grundige overvejelser. Konklusionen på disse overvejelser er, at et sådan samtykke-krav ikke bør indføres.

Baggrunden herfor er, at indførelsen af en krav om samtykke vil medføre, at der kan opstå situationer, hvor Finanstilsynet ville være tvunget til at nægte at udlevere oplysninger til de nævnte institutioner m.v. En sådan nægtelse af at udlevere oplysninger, der beror hos en offentlig forvaltningsmyndighed, synes at være i afgørende modstrid med de rettigheder, som de pågældende myndigheder m.v. er tillagt som led i varetagelsen af deres opgaver i medfør af grundloven og organiseringen af det parlamentariske system.

Der foreslås endvidere indsat en hjemmel til at videregive oplysninger til institutioner, der forvalter investorgarantiordninger, idet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 97/9/EF om investorgarantiordninger er gennemført i dansk ret med vedtagelsen af lov nr. 415 af 26 juni 1998.

Endelig foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter samtykke ikke ophæver tilsynets tavshedspligt.

I enudredningen om tavshedspligt og partsbegreb i den finansielle sektor konkluderer enudrederen, at den nugældende lovgivning medfører, at Finanstilsynet tavshedspligt bortfalder, når den der er part i en sag, har givet sit samtykke til, at fortrolige oplysninger videregives af Finanstilsynet.

Den nye bestemmelse i lovforslaget er begrundet i flere forhold, herunder hensynet til forsikringsselskabets kunder, fortroligheden omkring forsikringsselskabets forretningsmæssige forhold og Finanstilsynets effektivitet. Da de fortrolige oplysninger i langt overvejende grad hidrører fra forsikringsselskaberne, vil det være mest korrekt og sikrest, at det er det pågældende selskab selv, der videregiver fortrolige oplysninger til tredjemand. Såfremt det drejer sig om kundeoplysninger, skal kundens samtykke indhentes.

Partsbegreb

Der foreslås indsat en ændret bestemmelse, der fastslår, hvem der har partsstatus i forhold til Finanstilsynet. Partsstatus har bl.a. betydning for retten til aktindsigt og retten til at indbringe Finanstilsynets afgørelser for Erhvervsankenævnet.

Den gældende bestemmelse fastslår, at i forhold til Finanstilsynets tilsynsvirksomhed anses alene selskabet som part.

Det foreslås, at partsbegrebet udvides og præciseres for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer, revisorer, direktører, ansvarshavende aktuar og andre ledende medarbejdere, såfremt tilsynets påtale eller pålæg er rettet direkte mod den pågældende.

Det foreslås endvidere, at andre - f.eks. ved undersøgelse af, hvorvidt der er sket en overtrædelse af lov om forsikringsvirksomheds regler, om hvem der kan drive forsikringsvirksomhed - får partsstatus, når tilsynets afgørelse er rettet direkte mod den pågældende.

Enudrederen anbefalede endvidere, at det bør overvejes, hvorvidt kunder i visse situationer skal kunne opnå partsstatus.

Da Finanstilsynets afgørelser imidlertid alene vil være rettet mod selskabet, hvorefter det er op til selskabet selv at afgøre, hvorvidt der skal træffes foranstaltninger over for kunden, er det ikke fundet relevant at udvide muligheden for at opnå partsstatus til at omfatte kunder.

2. Koncernharmonisering og regelforenklning

Finanstilsynet udarbejdede i marts 1997 en rapport om finansielle koncerner.

Udviklingen de seneste 10 - 15 år i den finansielle sektor i Danmark og internationalt har blandt andet været karakteriseret ved, at de klassiske grænser mellem pengeinstitut, forsikrings-, realkredit- og fondsmæglerselskaber - herunder børsmæglervirksomhed - er blevet mindre klare. De finansielle virksomheder konkurrerer i stigende omfang på det samme marked. Det har blandt andet givet sig udtryk i dannelsen af finansielle koncerner, som kan tilbyde kunderne flere typer af finansielle ydelser.

I nærværende lovforslag lægges der op til en harmonisering af visse af bestemmelserne om koncernforhold.

Det foreslås, at harmonisere tidsfristerne for orientering af Finanstilsynet om ejere af kvalificerede andele og reglerne om revision, således at reglerne for forsikringsselskaber svarer til reglerne for andre finansielle virksomheder.

Forskelle i reguleringen af finansielle virksomheder, som ikke er begrundet i, at der gør sig særlige forhold gældende i en bestemt branche eller for et bestemt produkt, ophæves.

En årsag til behovet for harmonisering er blandt andet, at lovbestemmelser baseret på EU-direktiver i de forskellige tilsynslove er blevet korrekt, men forskelligt implementeret. Således har bestemmelser med